

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Finanční úřad Kyjov**, se sídlem Kyjov, třída Komenského 1360/18, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2006, č. j. 31 Ca 70/2006 – 7, o návrhu na vyloučení soudců Krajského soudu v Brně z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 31 Ca 70/2006,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Brně JUDr. Jaroslava Skoumalová a JUDr. Ing. Viera Horčicová, **n e j s o u** vyloučeny z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Ca 70/2006.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 27. 7. 2006, č. j. 31 Ca 70/2006 – 7, zastavil řízení o žalobě podané žalobcem F. O., v níž se domáhal ochrany proti zásahu žalovaného, který vydal rozhodnutí o nařízení exekuce. Soud konstatoval, že žalobce ani přes výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek, a proto nezbylo, než podle § 9 odst. 1 věci za středníkem zákona o soudních poplatcích, řízení zastavit.

Proti tomuto usnesení podal žalobce podání označené jako kasační stížnost.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 11. 9. 2006, č. j. 31 Ca 70/2006 – 18, vyzval stěžovatele (žalobce), aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost ze dne 11. 8. 2006 tak, aby označil účastníky řízení o kasační stížnosti, uvedl, čeho se kasační stížností domáhá, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a konkretizoval důvod podání kasační stížnosti. Současně stěžovatele vyzval k tomu, aby ve lhůtě 1 měsíce zaslal soudu plnou moc udělenou advokátovi k jeho zastupování ve věci podané kasační stížnosti. Stěžovatele poučil o tom, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud řízení o kasační stížnosti odmítne.

Stěžovatel na uvedené usnesení reagoval podáním ze dne 21. 9. 2006, které označil jako stížnost pro podjatost, nicotnost a nedůvodnost usnesení. Poukazoval zejména na to, že o doplnění kasační stížnosti se postará předseda senátu, nikoliv stěžovatel. V podání ze dne 29. 9. 2006, označeném jako „stížnost právem žalobce proti dalšímu podjatému usnesení

31 Ca 70/2006 – 19, ze dne 15. 9. 2006 doručené 29. 9. 2006“, uvedl, že napadená soudkyně Skoumalová soustavně ignoruje právní úkony žalobce už od samého počátku řízení a znovu podané dne 21. 9. 2006 a opakovaně nepřipustně vydírá úplatky za soudní ochranu ústavou zaručených práv, která již byla porušena k dalším újmám na právech žalobce, ač ví, že žalobce prostředky na úplatky nemá a kteréžto skutečnosti jsou právní legitimací podané kasační stížnosti. Dále uvedl, že napadený soud s plným vědomím závažnosti věci samé pohrdá povinností podle § 95 odst. 2 Ústavy ČR a pohrdá povinností předložením předběžné otázky Evropskému soudnímu dvoru podle článku 234 Smlouvy o založení ES, jak věc řešit z bezprostřední přednosti a použitelností evropského práva dle tvrzení článku 1 a článku 10 Ústavy ČR závazně pro všechny soudce ČR, včetně Skoumalové.

Z vyjádření soudců senátu 31 Ca k námitce podjatosti vyplývá, že JUDr. Jaroslava Skoumalová sdělila, že žalobce nezná, nemá žádný vztah k účastníkům řízení ani k věci, necítí se být podjatá a ani neshledává důvod podjatosti. JUDr. Ing. Viera Horčicová uvedla, že nezná žádný důvod pro své vyloučení k rozhodování, k věci nemá žádný vztah, žalobce je jí znám pouze z rozhodování v jiné věci senátu 30 Ca.

Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu. V předkládací zprávě je uvedeno, že krajský soud předkládá spis 31 Ca 70/2006 k eventuálnímu rozhodnutí o námitce podjatosti soudců s vyjádřením soudců senátu 31 Ca, a to vzhledem k obsahu podání stěžovatele na č. 1. 5, 20 a 22. Vzhledem k tomu, že stěžovatel po ohlášení kasační stížnosti nezaplatil k výzvě soudu soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti, bude v řízení o kasační stížnosti s ohledem na ustanovení § 3 odst. 4 zákona o soudních poplatcích rozhodovat krajský soud. Protože stěžovatel brojí proti osobám soudců senátu 31 Ca, má krajský soud za to, že před jeho rozhodnutí o následcích nezaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti je z důvodu vhodnosti nejprve zapotřebí vyřešit otázku případné podjatosti soudců v senátu 31 Ca k takovému rozhodnutí.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 3 téhož zákona soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Integrovaní součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a v článku 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (článek 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich právním zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce

sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží našla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto nutno vnímat širěji, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně též I. ÚS 370/04).

Z podání stěžovatele označeného jako „stížnost proti podjatému usnesení“ vyplývá především to, že stěžovatel soudkyni JUDr. Skoumalové vyčítá její postup v posuzované věci, v němž se výzvou pokusila odstranit nedostatky kasační stížnosti podané proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Jedná se tedy o okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci, která podle § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce není.

Se zřetelem k tomu, že důvod uplatňovaný stěžovatelem, tj. vyloučení soudkyň z projednávání a rozhodování této věci pro postup v této věci, není důvodem způsobilým vyvolat pochybnost o nepodjatosti soudkyň, které v dané věci mají rozhodovat, a dále vzhledem k tomu, že samy tyto soudkyně se necítí být v projednávání a rozhodnutí věci vyloučeny, neshledal 4. senát Nejvyššího správního soudu návrh stěžovatele na vyloučení soudkyň z projednávání a rozhodování této věci důvodným, a proto rozhodl tak, že výše uvedené soudkyně nejsou z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Ca 70/2006, vyloučeny.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatel se mýlí, pokud se domnívá, že faktické nedostatky kasační stížnosti odstraňuje předseda senátu. Ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. uvádí pouze to, že má-li kasační stížnost vady, postará se předseda senátu o jejich odstranění, což ovšem neznamená, že by je sám odstraňoval. Krajský soud v Brně postupoval zcela v souladu s platnými ustanoveními zákona č. 150/2005 Sb., přičemž stěžovatel rovněž řádně poučil o následcích neodstranění vad kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu